

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 10C/540/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115228701
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115228701.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Ľuboslavou Vankovou v právnej veci navrhovateľa: O. B. O., narodený XX.XX.XXXX, bytom P. XX, Z., proti odporkyni: V. B. O. O., narodená XX.XX.XXXX, toho času na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou pre konanie: Y. N. P., zamestnankyňa Okresného súdu Piešťany, o rozvod manželstva, takto

rozhodol:

I. Súd manželstvo navrhovateľa a odporkyne uzavreté dňa 20.8.2004 v Phu Tho, Vietnam, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky - osobitná matrika, zväzok OM/38, ročník 2004, strana 223, por. č. 446, rozvádza.

II. Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 30.11.2015 doručeným súdu 30.11.2015 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd jeho manželstvo s odporkyňou rozviedol. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že osem rokov s odporkyňou nežijú v spoločnej domácnosti, manželstvo vníma ako vážny omyl, nemá vedomosť, kde sa odporkyňa nachádza a vzťahy medzi manželmi sú tak vážne rozvrátené, že si manželstvo neplní svoj spoločenský účel.

Uznesením č. k. 10C/540/2015-24 zo dňa 29.1.2016 súd ustanovil odporkyni podľa ustanovenia § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku opatrovníčku pre konanie, nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť súčasný pobyt odporkyne.

Opatrovníčka odporkyne pre konanie sa k návrhu nevyjadrila.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s návrhom, výsluchom navrhovateľa, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to s potvrdením o trvalom pobyte navrhovateľa, so sobášnym listom účastníkov konania, ako i s obsahom celého spisu, keď pojednával v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v neprítomnosti opatrovníčky odporkyne pre konanie a zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli manželstvo 20.8.2004 v Phu Tho vo Vietname, navrhovateľ je slovenským štátnym občanom. U navrhovateľa ide o manželstvo druhé, u odporkyne ide o manželstvo prvé. Z predmetného manželstva nepochádzajú žiadne deti.

Navrhovateľ v konaní uviedol, že s odporkyňou sa spoznal vo Vietname v roku 2004, keď v tom čase žil na Slovensku a vo Vietname bol na návšteve. Ich známosť trvala osem mesiacov a potom uzavreli manželstvo dňa 20.8.2004 v meste Phu Tho vo Vietname na mestskom úrade. Spočiatku bolo

manželstvo dobré. Odporkyňa nepoznala život na Slovensku, nevedela po slovensky a vždy čakala na navrhovateľa, kedy prídem domov, s každou maličkosťou, aby to urobil. Navrhovateľ mal veľa roboty, cestoval do Poľska, Česka, Maďarska, chcel, aby mali dobrý život. Odporkyňa mu stále telefonovala, kde je, kedy príde, čo robí, so všetkým čakala na neho, nevedela variť, upratovať, nešla dokonca ani nakúpiť sama do potravín. Navrhovateľ sa snažil odporkyni dohovoriť, pochopiť ju, vysvetliť jej, že je tu iný život ako vo Vietname. Postupne sa prestali spolu úplne rozprávať. Po návrate z pracovnej cesty v Poľsku v decembri 2007 navrhovateľ zistil, že odporkyňa opustila spoločnú domácnosť, nenechala žiaden odkaz, doteraz nevie, kam odišla. Manželstvo je len formálnym zväzkom, a preto žiada navrhovateľ o rozvod.

Predmetom konania je rozhodovanie o rozvode manželstva navrhovateľa a odporkyne.

Podľa ustanovenia § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 2 veta prvá Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada.

Na základe výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky k rozvodu manželstva účastníkov konania. V konaní bolo preukázané, že manželstvo účastníkov konania si neplní základné funkcie, je hlboko a trvalo rozvrátené a obnovenie manželského spolužitia by bolo vzhľadom na odmietavý postoj navrhovateľa nereálne. Navrhovateľ stratil k odporkyni citový vzťah, od decembra 2007, kedy odporkyňa opustila spoločnú domácnosť, hospodária a žijú oddelene. Odporkyňa sa nachádza na neznámom mieste, navrhovateľ nie je s ňou v žiadnom kontakte viac ako osem rokov. Ďalšie trvanie tohto formálneho zväzku nie je v spoločenskom záujme a ani v záujme účastníkov konania, keďže manželstvo navrhovateľa a odporkyne nevytvára harmonické a trvalé životné spoločenstvo. S poukazom na uvedené skutočnosti súd návrhu vyhovel, manželstvo účastníkov konania rozviedol, nakoľko manželstvo je len formálnym zväzkom a vzhľadom na rozvrat manželských vzťahov si neplní svoj spoločenský účel. Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a návrhu považujúc ho za opodstatnený v celom rozsahu vyhovel.

O náhrade trov konania súd rozhodol súd v súlade s ustanovením § 144 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko neboli zistené iné okolnosti prípadu, či pomery účastníkov konania, aby rozhodol inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave; odporca sa odvolania vzdal, preto by podanie odvolania z jeho strany bolo právne neúčinné.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.